

in kakor menimo z vso pravico. Do izobraženja ima vsako ljudstvo pravico. toda do tega se ne more povspeti, vsaj večina ne, dokler se njegovemu jeziku zapera pot do višjih šol.

Poštno-hranilnične knjižice.

Po avstrijskem cesarstvu je za državno hranilnico do letos nabiralo 4.172 pošt. od tega jih na Štajarsko pride 296, posebič na slovenski del naše dežele pa 94 nabiralnice.

Kdor prvokrat vloži vsaj 50 kr., dobi „vložno knjižico“ brezplačno. Takih so od 12. januarja 1883, ko je državna hranilnica začela delovati, pa do 28. februarja 1886 po celem cesarstvu izdali 712.538, med temi je 13.587 slovenskih, ostale so nemške, češke, poljske, rusinske, hrvatske, rumunjske, italijanske; izplačali so jih 198.153. med njimi 4.083 slovenskih; koncem letošnjega februarja je toraj med ljudstvom bilo 514.382 vložnih knjižic, od tega 9.504 slovenske, zadnjih bilo bi gotovo več, ko bi jih nekateri poštni uradniki preveč ne skrivali in jih ne dajali le na posebno zahtevanje vlagajočih oseb.

Poročevalec ima pred seboj „Izvestje“ ali račun, ki ga je c. kr. poštno-hranilnični urad na Dunaju izdal nedavno. Iz istega bi prav rad posnel vse slovenski del Štajerja zadevajoče podatke, toda ti bi v „Gospodarju“ zahtevali preveliko prostora. A da se vsaj deloma vidi, v kakšnji meri da se južni Štajarci poslužujejo poštne hranilnice, hočemo v sledečih vrsticah povedati, koliko vložnih knjižic so med ljudstvo razdajale poštne-nabiralnice po naših krajih.

V račun so vzete samo tiste knjižice, ki še jih vložniki v dotičnem letu do božičnih praznikov niso vrnili, katerih še toraj hranilnica ni izplačala in zavrgla. Za imenom posamezne poštne-nabiralnice stoji številka, katera kaže število v letu 1883 izdanih knjižic, številka za prvo črto stoječa pové isto za leto 1884, a številka za drugo črto razumeva se za leto 1885.

Apače 0-5-14, Bistrica pri Lembahu, 3-6-3, Bistrica slovenska 8-1-9, Bizeljsko 8-11-5, Brašlovce 4-9-5, Brezje 1-0-0, Brežice 63-13-25, Celje 311-112-124, Dobrna 28-16-23, Sv. Ilj v slov. goricah 0-0-11, Kozje 9-4-7, Vransko 55-13-11, Ehrenhausen 149-14-11, Ivnik 31-24-11, Ormož 35-28-12, Gomilsko 12-16-4, Konjice 53-15-9, Sv. Trojica v slov. goricah 16-7-3, Vojnik 11-5-2, Muta 21-10-10, Podstreda 0-0-0, Hrastnik 53-221-68, Jarenina 22-6-2, Juršinci 0-14-21, Hočeje 0-22-8, Račje 15-7-9, Loka pri Zid. mostu 17-5-7, Lipnica 74-24-142, Podčetrtek 7-18-8, Ljubno 13-2-1, Lučane 41-24-15, Sevnica

38-28-19, Ljutomer 27-6-7, Mahrenberg 60-25-13, Maribor: kolodvor 61-41-34, Maribor: mesto 544-152-129, Maribor: sv. Magdalena 91-28-11, Ptujška gora 3-3-0, Ruše 13-3-8, Makovlje 15-6-2, Mislinje 135-148-1, Planina 3-1-5, Moškanci 11-3-3, Cmurek 121-11-9, Negova 17-2-4, Gornji grad 32-16-13, Oplotnica 9-5-3, Pilštanj 9-7-7, Ptuj 162-58-48, Poličane 20-8-13, Pesnica 46-6-4, Središče 0-6-1, Ponikva 13-3-6, Pragarsko 14-11-4, Mozirje 35-10-13, Polskava zgornja 6-3-6, Radgona 55-67-42, Rádenci 0-0-4, Rajhenburg 53-12-15, Ribnica 20-5-3, Rimske toplice 16-9-8, Rogatec 43-4-9, Žalec 26-7-11, Vozenica 63-22-10, Sv. Andrej v Leskovcu 1-1-0, Sv. Andrej na Goriškem 0-0-2, Sv. Barbara v Halozah 0-0-0, Sv. Jurij ob Ščavnici 0-0-0, Sv. Jurij ob južni železnici 19-13-1, Sv. Jakob na Goriškem 15-4-5, Sv. Lenart na Goriškem 37-8-8, Sv. Lovrencij v Pušavi 40-5-9, Šmarje 49-10-4, Sv. Miklavž pri Ormožu 9-8-7, Sv. Pavel v Savinjskeji dolini 54-8-17, Sv. Peter v Savinjskeji dolini 28-9-6, Sv. Peter pod svetimi gorami 23-14-5, Sv. Tomaž pri Ljutomeru 1-0-0, Sv. Urban pri Ptuj 4-7-3, Slatina 30-17-17, Zavrčje 0-0-0, Šoštanj 44-3-5, Velika nedelja 0-20-12, Spielfeld 35-9-2, Zidanmost 44-20-18, Štorje 9-2-5, Trbovlje 52-29-37, Laško 52-29-8, Videm 15-3-7, Vitanje 17-5-4, Slov. Gradec 271-23-8, Velenje 23-14-19, Vuhred 33-6-2, Selnica ob Dravi 3-0-0. Novo pošto z nabiralnico so letos dobili v Ivankoveh. Bodi še omenjeno, da jeden vložnik sme imeti samo jedno knjižico. Izmed 1000 ljudi na Štajerskem je 18 vložnikov, po celem cesarstvu na 1000 prebivalcev pride 21 knjižice.

Ker je poštna hranilnica vstanovljena v prvej vrsti za male varčevalce, zategavoljo bi bilo želeli, naj bi se je posluževal vsakdo, kdor pač kaj zasluži ali kakor si bodi drugače ima z denarjem opraviti, naj bi ne bilo hiše, kjer bi posamezni prebivalci ne imeli lastne vložne knjižice poštno-hranilnične. M. K.

Gospodarske stvari.

Sadjerejem na znanje.

Pri Cesarjevič-Rudolfovem sadjerejskem društvu se je že do sedaj toliko prošnikov in za tako veliko število požlahtnjenih drevesec oglasilo, da mlade moči našega društva daleč, daleč presegajo. Če bi mi imeli še tri ali štiri takošnje vrte, kakoršnjega imamo sedaj enega zasajenega — družega tudi prostornega začnemo obsevati, oziroma zasajevati še to spomlad, kakor hitro sneg skopni in se zemlja osuši, — bi

komaj ustrezali mnogobrojnim prošnikom; zadostno spričevalo, kako nujno da je bilo potreba tega društva.

Društvo bi iz srca rado ustrezalo vsem udom prošnikom, a pri najiskrenejši želji vender ne bo moglo vseh prošnikov popolnoma zadovoljiti; skušali pa bomo vsaj deloma ustrezati svojim prošnikom — vsakemu po mogočnosti! Društvo ja hotelo za toliko število prošnikov, katerim iz lastnega vrta — prvega za oddajo ugodnega letnika — žlahtnih drevesec zadostovati ne more, nakupiti cepljenih drevesec, a na vseh krajih, kamor smo se obrnili, bile so razmere neugodne — slabo, pa drago blago. Vsem prošnikom za hruseva, črešnjeva, slivna, breskvina, orehova in kostanjeva drevesca bodi omenjeno, da imamo z letošnjim letom za oddajo, dorastla le jabelčna drevesca, hrusevih je prav malo, vseh drugih izvrsti v tem letniku nimamo. Tudi mnogobrojnimi prošnikom za cepike naj bo tu omenjeno, da bomo po mogočnosti ustrezali njihovim željam.

Kakor hitro bode zemlja pripravna, bode se jelo izkopavati drevesca.

V Št. Juriju najužni žel., dne 7. marcija 1886.

V. J a r c, tajnik

Ces. Rud. sadjerejsk. društva.

Kako mravljišča s travnikov spraviti.

Mravlje na travnikih nanosijo včasih cele griče prsti in drobirja, ki pri seči zelo napotje dela. Kosa, ki prereže tak prsteni griček je ob ostrino in kosec mora seči po oslco v vodir. S tem si pa potratiti mnogo časa. Zato je koristno taka mravljišča po travnikih odpraviti. To se pa zgodi, ako se spomladi gornji del mravljišča sname in peščica živega apna ali pa tudi gašenega apna nanj potrosi. Mravlje tak kraj brž zapustijo.

Sejmovi. Dne 22. marcija: Na stari Sv. gori, pri sv. Jederti pri Laškem, v Rogatu, na Zigartskem bregu pa pri sv. Križu na Murskem polju; dne 23. marcija: v Arnožah, Ločah, Marenbergu in v Rušah; dne 26. marcija: v Dobovi, Stradnu in v Teharjih; dne 27. marcija: v Ernožu, Ormožu, Brašlovicah, Podplatu in Slov. Bistrici.

Dopisi.

Iz Ljutomera. (Nova volitev.) Za občinski odbor v Ljutomeru bode 24. t. m. nova volitev. Opozorujemo na to naše volilce, da se brez vsakega izgovora te volitve, za katero se je že toliko delalo in pisalo, do slednjega vdeležijo, in da tudi za pravično reč, katero zastopamo, brez bojazni ali Bog ve kakih ozirov, svoj glas oddajo. Dosta smo že zaničevanja in krivic do zdaj pretrpeli, čas je, da se

jih enkrat znebimo, to pa se bo zgodilo, ako sami sebi zvesti ostanemo. Vekivečno sramoto in zaničevanje pa bi si nakopal tisti, ki bi se ali volitvi odtegnil ali bodisi iz zaslepljenosti ali hudobije ali pa celo iz umazanih obzirov, celo v nasprotni tabor potegnil. Tak mož brez značaja in sramote, nosil bi tudi pred svetom Kajново znamenje. — Nasprotna stranka si je po svojem dozdanjem krivičnem postopanju, mislimo, že dosta sramote nakopala, pa ji to vse ni zadosta, napada celo vlado, deželni odbor, da so neki ti nepostavno ravnali, ko so jim njihove spletke razdrli; terjajo ali terjati hočejo, da jim vlada na vsaki način njihovo volitev potrdi in jim na tak način podeli zadostenje za sramoto, ki so jo trpeli. Ali zastonj, kar so si skuhal, to naj tudi povžijejo; izvolili so si svoje možake, naj jih imajo, saj so si sčista enaki, na nas niso nič mislili, mi nismo vredni njihove milosti. — Zdaj pa pride toraj na nas vrsta, da si mi svoje izvolimo. Stavimo to in pokažimo s tem, da mi nočemo na lastnej zemlji njihovi sužnji še dalje biti. Bog daj srečo!

Izpod Oslice pri Pišecah. (Dolga zima.)

Novi zvonovi. Bauernverein.) Vsled hude in dolgotrajajoče zime so razmere med ljudstvom v našem kraju močno žalostne. Stari možje se ne vedó spomniti, da bi o tem času, ko je že polovica meseca sušca minola, bilo vse delo tako zaostalo. Po vinogradih ni mogoče še nobenega dela opravljati, revnejši del ljudstva nima nobenega zaslužka, ter mora zaradi tega britko revščino trpeti. Bog ve, kaj bode iz tega; čuti se, da bode najbrž slaba letina. Akoravno je ljudstvo tukaj res revno, izvzemši nekaj večjih posestnikov, stori se še vendar kljubu vsem zaprekam, kolikor mogoče, za čast božjo. Sklenili so prebivalci v Pišečki župniji si nove zvonove umisliti. Duša tega povzvetja so prečastiti gospod župnik s svojim pomočnikom, katera dva sta na čelu odbora, obstoječega iz najveljavnejših mož imenovane župnije. V to svrhu se pobirajo radovoljni darovi po celej župniji. Navdušenost za to povzetje je tolika, da ga celo najubožnejši po svoji moči podpirajo. Črez male mesece bode donel mili glas novih zvonov po naših pokrajinah. Pa tudi nekaj žalostnega vam imam, dragi čitatelji „Sl. Gosp.“, poročati. Vem, da še mnogim ni znan tako zvani „bauernverein.“ Ime tega društva je sicer lepo, a načela, katera ima, so posebno slovenskemu kmetskemu stanu škodljiva. Dragi! Ne le, da nas hoče izneveriti našemu narodu, da nam hoče podkopati našo narodno zavest, kajti v odboru tega društva niso le samo odpadniki, marveč tudi naseljeni Prusi ter drugzega ne želijo, kakor tlačiti vse, kar ni nemško, ampak oni so nam nevarni tudi za najvišje blago — sveto vero —. Ker nima dosti udov,